کانون زنان بازرگان همدان میزبان ۶۰ بانوی توانمند کاردان

لزوم مشارکت زنان در قانون‌گذاری حوزه اقتصاد

سپهرغرب، گروه ریحانه‌آفرینش – طاهره ترابی‌مهوش: رئیس کانون زنان بازرگان استان همدان با بیان اینکه کانون زنان بازرگان استان ۱۰۰ عضو دارد که حدود ۶۰ تن از این افراد به‌صورت مستقیم فعالیت اقتصادی و بازرگانی با رویکرد صادراتی دارند گفت: در این کانون هدف توانمندسازی بانوان و بهبود فضای کسب و کار است؛ بنابراین همین که چنین تشکلی ایجاد شده تا با خرد جمعی مشکلات از پیش روی زنان فعال در عرصه اقتصادی در ابعاد مختلف برداشته شود خود حمایت بزرگی است که به همت اتاق بازرگانی در سطح ملی و استانی رقم خورده است.

طی چند دهه اخیر، جهان شاهد پدیده اجتماعی- اقتصادی جدیدی به نام مشارکت زنان در بازار کار بوده، آنچه مسلم است اینکه قدرت دادن به زنان و برداشتن موانع از سر راه آنان باعث بهبود وضعیت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی آن‌ها در جامعه می‌شود که این جریان می‌تواند زمینه‌ساز رشد و توسعه پایدار باشد. جالب‌تر اینکه طبق بررسی‌های متقن انجام‌شده در سطح ملی میزان تحصیلات و افزایش نرخ مشارکت اقتصادی زنان در بازار کار تأثیر مثبت و معناداری بر تولید ناخالص داشته است.

طبق جدیدترین آمارهای مرکز آمار ایران، میزان مشارکت اقتصادی بانوان در سال گذشته به طور میانگین ۱۳٫۳ درصد بوده که نشان از رشد حدود یک درصدی مشارکت بانوان در فعالیت‌های حوزه اقتصادی و کسب و کار دارد. جمعیت شاغل ۱۵ ساله و بیشتر کشور، در بهار سال جاری بر اساس جدیدترین آمارهای مرکز آمار ایران، ۲۴ میلیون و ۳۰۶ هزار نفر بوده که ۲۰ میلیون و ۴۳۹ هزار نفر را زنان آنان را مردان و سه میلیون و ۸۶۶ هزار نفر را زنان تشکیل می‌دهند این در حالی است که بانوان نیمی از جمعیت ۸۴ میلیون نفری کشور را به خود اختصاص داده‌اند.

از طرفی نرخ مشارکت اقتصادی جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر نیز در بهار سال ۱۴۰۲ طبق این داده‌های آماری ۴۱٫۲ درصد بوده که ۶۸٫۳ درصد این مشارکت اقتصادی توسط مردان و ۱۴۰۱ درصد از سوی بانوان بوده و این نشان می‌دهد که اکنون بانوان ۱۴ درصد فعالیت‌های مختلف را در عرصه‌های کسب و کار در کشور به عهده دارند. این موضوع در حالی است که این رشد مشارکت اقتصادی در چندین سال گذشته روند صعودی پیدا کرده و در سال‌های گذشته آمار اشتغال زنان نسبت به مردان وضعیت مناسبی نداشت.

طبق این آمارها میزان مشارکت اقتصادی بانوان در سال گذشته به طور میانگین ۱۳٫۳ درصد بوده که نشان از رشد حدود یک درصدی مشارکت بانوان در فعالیت‌های حوزه اقتصادی و کسب و کار را دارد یعنی تعداد بانوان شاغل در سال جای نسبت به سال گذشته با حدود یک درصد رشد روبه‌رو بوده است.

البته نکته جالب در این آمارها این موضوع است که نرخ مشارکت اقتصادی بانوان در مناطق شهری ۱۴ درصد و در مناطق روستایی ۱۴٫۶ درصد است یعنی بانوان در مناطق روستایی مشارکت بیشتری در عرصه‌های مختلف حوزه اشتغال و کسب و کارهای اقتصادی در جامعه را دارند.

از سوی دیگر چون بانوان در سال‌های اخیر مشارکت اقتصادی، اجتماعی و سیاسی خود را به نوعی گسترش داده‌اند به نوعی انتظار دارند که سهم آنان در بخش‌های اقتصادی نیز روند مطلوب‌تری داشته باشد زیرا طبق آمارها ۶۰ درصد صندلی‌های دانشگاه‌ها را بانوان در تصرف دارند و این انتظار بانوان برای کسب کرسی‌های مدیریتی و حوزه اشتغال را بیشتر کرده است.

با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا با رئیس کانون زنان بازرگان استان همدان، کارآفرین و فعال در عرصه بازرگانی استان همدان گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

خاطره خانلرزاده با بیان اینکه دانش‌آموخته دکتری شیمی و فوق دکتری ترمودینامیک است، گفت: علاوه بر این در حوزه کارآفرینی نیز مؤسس و مدیرعامل آزمایشگاه کنترل کیفی تجزیه راک هستم.

وی با تأکید بر اینکه این آزمایشگاه بیش از یک دهه است که به‌عنوان آزمایشگاه همکار استاندارد، معاونت غذا و داروی دانشگاه علوم پزشکی و نیز آزمایشگاه معتمد اداره کل محیط زیست، معاونت صنایع استان همدان و استان‌های همجوار فعالیت دارد، اظهار کرد: مسئولیت می‌کردم تصمیم گرفتم کاری را آغاز کنم تا بتوانم برای تعدادی از فارغ‌التحصیلان این رشته به‌ویژه دختران که برای ورود به بازار کار با یک سقف شیشه‌ای (یعنی به ظاهر هیچ مانعی برای فعالیت آنان وجود ندارد، اما یک سقف شیشه‌ای هست که آن‌ها را در قسمتی از پیشرفت نگه می‌دارد و مانع کارشان می‌شود) مواجه می‌شوند اشتغال ایجاد کنم، خاطرنشان کرد: در حال حاضر به‌صورت مستقیم و غیر مستقیم برای ۱۵ نفر اشتغال‌زایی کرده‌ام که در راستای توسعه فعالیتی امید است بتوانم برای سال آینده ۳۰ نفر دیگر به مجموعه اضافه کنم.

خانلرزاده با بیان اینکه در این آزمایشگاه ما هم کار خدماتی انجام داده و در حوزه اقتصادی به‌دلیل اینکه کالاهای تولید داخل برای امکان رقابت با کالاهای خارجی نیازمند بهینه‌سازی و توسعه هستند، در بخش تحقیق و توسعه نیز ورود کرده‌ایم تصریح کرد: در این بخش یکسری فرمولاسیون‌های جدید و یا ارتقای فرمولاسیون پیشین در راستای صادرات‌محور کردن محصولات تولیدی در دستور کار خود قرار دادیم.

وی با بیان اینکه در این زمینه به‌عنوان مشاور کارخانجات و صنایع تولیدی وارد شده‌ایم، ابراز کرد: درواقع ما بسترساز توسعه اقتصاد بین‌المللی واحدهای تولیدی و بخش صنعت هستیم.

علاوه بر این از سال ۱۳۹۵ ریاست کانون زنان بازرگان استان همدان و نایب رئیسی کمیسیون اقتصاد سلامت اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی استان همدان را برعهده دارم.

وی با اشاره به اینکه بنده همچنین نایب رئیس کانون کشوری زنان بازرگان ایران، کارشناس رسمی قوه قضائیه در حوزه ایمنی و آتش‌سوزی و کارشناس استاندارد در زمینه خوراک و فرآورده‌های کشاورزی نیز هستم، اذعان کرد: علاوه بر این به‌عنوان استعدادهای درخشان و پژوهشگر استانی نیز طی سال‌های گذشته در استان مورد تقدیر قرار گرفتم.

رئیس کانون زنان بازرگان استان همدان با بیان اینکه بنا بر رشته تحصیلی‌ام و به دلیل اینکه در حوزه اشتغال‌زایی و کارآفرینی احساس

وی در پاسخ به این سؤال که در حال حاضر وضعیت بانوان را در ورود به فضای اقتصادی و بازرگانی چگونه ارزیابی می‌کنید؟ گفت: نکته نخست اینکه به طور کلی زنان نیمی از جمعیت فعال جامعه هستند بنابراین اینکه بتوانیم به توانمندسازی زنان کمک کنیم نه‌تنها از بعد عدالت اجتماعی حائز اهمیت است بلکه خود پیش‌نیاز رشد و توسعه اقتصادی است.

رئیس کانون زنان بازرگان استان همدان با تأکید بر اینکه اگر زنان را به‌عنوان نیمی از نیروی فعال در عرصه اقتصادی مورد توجه قرار ندهیم رشد و توسعه پایدار امکان‌پذیر نخواهد بود، خاطرنشان کرد: خوشبختانه طی سال‌های اخیر نگاه و رویکرد مثبتی نسبت به حضور زنان در عرصه‌های اقتصادی و اجتماعی را شاهد بوده‌ایم و حتی به لحاظ قانون‌گذاری نیز سعی در تصحیح قوانین وجود دارد اما مشکل این است که بانوان در نهادهای تصمیم‌سازی و کرسی‌های چانه‌زنی حضور ندارند و یا حضورشان بسیار کمرنگ است.

خانلرزاده با اشاره به اینکه ما زنان در نهادهای قانون‌سازی حضور نداشته و متأسفانه در زمینی بازی می‌کنیم که قوانین آن را مردان می‌نویسند گفت: بنابراین تا زمانی که ما زنان در نهادهای تصمیم‌ساز برای جنس زن با توجه به شرایط جنسیتی آن نتوانیم تصمیم‌سازی کنیم نمی‌توانیم خیلی امیدوار باشیم که مردان برای ما تصمیماتی مطابق با شرایط جنسیتی بگیرند.

وی افزود: بنابراین علیرغم اینکه سعی بر حمایت است اما چنانکه پیشتر عنوان شد خلأهای قانونی در این مسیر وجود دارد؛ بنابراین اگر اجازه ورود به عرصه قانون‌گذاری به زنان داده شود یقیناً زودتر به شرایط مطلوب در این زمینه دست پیدا خواهیم کرد؛ البته شرایط نسبت به سال‌های قبل بهبود یافته و این باور ایجاد شده که اگر این ظرفیت عظیم انسانی نادیده گرفته شود خلل و شکاف بزرگی در اقتصاد پیش می‌آید و امروز رشد و توسعه بدون توجه به نقش زنان امکان‌پذیر نخواهد بود.

این استاد دانشگاه بوعلی سینا همدان با تأکید بر اینکه مانع بعدی پیش رو در خصوص ورود زنان به مباحث اقتصادی به همان سقف شیشه‌ای بازمی‌گردد که جامعه و زنان در مسیر ارتقا و پیشرفت ترسیم و ایجاد کرده‌اند، اضافه کرد: با وجود این سقف شیشه‌ای نامرئی، زنان در کسب و کار خود نهایتاً تا آن سقف در نظر گرفته‌شده امکان اوج گرفتن دارند حال آنکه اگر بانوان سرزمینم با توجه به توانمندی‌هایشان نه در ظرف جنسیت بلکه در ظرف جامعه تا حد امکان بتوانند رشد کنند یقیناً تأثیرگذاری بیشتری در عرصه اقتصادی کشور خواهند داشت.

خانلرزاده، با تأکید بر اینکه لازم است زنان در عرصه اقتصاد همه توانمندی خود را به منصه ظهور برسانند، اذعان کرد: بزرگ‌ترین مشکل این است ما زنان در حال حاضر به جای آنکه انرژی خود را صرف توسعه اقتصادی، صنعتی و اجتماعی کنیم مجبوریم بیشتر در مسیر اصلاح ساختار قدم برداریم.

وی افزود: در حال حاضر در کانون زنان بازرگان استان ۱۰۰ نفر عضویت دارند که حدود ۶۰ تن از این افراد به‌صورت مستقیم دارای فعالیت اقتصادی و بازرگانی با رویکرد صادراتی هستند.

این استاد دانشگاه بوعلی سینا همدان با بیان اینکه در کانون زنان بازرگان، هدف توانمندسازی بانوان و بهبود فضای کسب و کار است بنابراین همین که چنین تشکلی ایجاد شده که با خرد جمعی مشکلات از پیش روی زنان فعال در عرصه اقتصادی در ابعاد مختلف برداشته شود خود حمایت بزرگی است که به همت اتاق بازرگانی در سطح ملی و استانی رقم خورده اظهار کرد: زنان می‌توانند با مدیریت زمان در هر جایی بهترین نسخه خود باشند و تنها باید به خودباوری برسند، هر یک از ما در حوزه بازرگانی در این کانون به تناسب فعالیت‌مان سهمی داریم و تنها نباید مطالبه‌گری کنیم بنابراین تا زمانی که از خودمان انتظار حرکت نداشته باشیم، اتفاقی نمی‌افتد و همه‌چیز را در ابتدا باید از خود آغاز کنیم.

گذر از کار خانگی؛ راهی به سوی فهم خانه‌داری

سپهرغرب، گروه ریحانه‌آفرینش: هرچقدر رهبری می‌گویند خانه‌داری به معنای خانه‌نشینی نیست، شعاری غیرعملی فهم می‌شود. چگونه زن می‌تواند خانه‌دار باشد؛ اما خانه‌نشین نباشد! در این یادداشت به مهم‌ترین اشتباه ادراکی در فهم معنای خانه‌داری، اشاره و علل و دلایل آن را واکاوی می‌کنم.

■ صفوراسادات امین‌جواهری، پژوهشگر علوم اجتماعی:

مقام معظم رهبری در دیدار اخیر با اقشار زنان، ضمن تکرار تأکید بر خانه‌داری به‌عنوان کار ویژهٔ بی‌بدیل زن و متقابلاً بستر بی‌بدیل بروز زنانگی زن، با ادبیات متفاوتی دربارهٔ کارهای خانه سخن گفتند: «بعضی‌ها خیال می‌کنند کارکردن در خانه وظیفه زن است. نه، وظیفهٔ زن مطلقاً این نیست که در خانه کار کند. غذا پختن، رخت شستن، تروتمیز کردن وظیفهٔ زن نیست، مرد و زن باید با هم تفاهم کنند ... به‌هرحال، این جزو وظایف زن نیست؛ این را همه بدانند».۱۴۰۲/۱۰/۶ و اتفاق عجیب‌تر تکبیر شادمانهٔ زنان پس از بیان رهبری درباره کارهای خانه بود.

■ موانع شناختی فهم معنای خانه‌داری تاکنون چه بوده است؟

پژوهشگرانی که برای فهم معنای خانه‌داری از منظر رهبری، کوشش‌های نظری و روشمند انجام داده‌اند و یا اندیشمندانی که در فهم نظام‌مند بیانات و اندیشهٔ ایشان کوشیده باشند، نیک می‌دانند که منظور رهبری از خانه‌داری، مدیریت فضای داخلی خانه و اعضای خانواده است وخانه‌داری برای زن به جایگاه محور بودن او در خانه و خانواده اشاره می‌کند، نه کارهای اجرایی داخل خانه.

با این وجود، چه می‌شود که در سال ۱۴۰۲ ایشان در نقطه‌ای قرار می‌گیرند که لازم می‌شود تصریح کنند انجام کارهای خانه وظیفه زن نیست و با برداشتن کارِ خانگی از فهرست وظایف زنان، اقشار زنان تکبیرگویان ابراز خرسندی می‌کنند؟ آیا تا پیش از بیان صریح رهبری آنان گمان می‌کردند کارهای خانه از وظایف زن است و از این وظیفه ناخرسند بودند؟ یا تازه با بیان صریح رهبری متوجه شدند کار خانگی وظیفه زن نیست؟ یا ... سؤالاتی از این دست موضوع این یادداشت را رقم زده است و سؤال اساسی من در این یادداشت این است که موانع شناختی فهم معنای خانه‌داری تا کنون چه بوده است؟ و اساساً شعف زنان، ریشه در چه نکات معرفتی و اجتماعی دارد؟

سؤال جدی این است که مگر در متون فقهی مربوط به وظایف شرعی زوجه، به‌وضوح احکامی نداریم که درآن‌ها تصریح شده انجام کارهای خانه وظیفه شرعی زن نیست؟ مگر در متون حقوقی مربوط به دعاوی مالی زوجین گزاره صریحی نداریم که زن می‌تواند در قبال انجام کارهای خانه، مزد دریافت کند و آن مزد، اجرت‌المثل نام دارد؟ با این وجود، چه می‌شود که در سال ۱۴۰۲ ایشان در نقطه‌ای قرار می‌گیرند که لازم می‌شود تصریح کنند انجام کارهای خانه وظیفه زن نیست؟ و با برداشتن کارِ خانگی از فهرست وظایف زنان، اقشار زنان تکبیرگویان ابراز خرسندی می‌کنند؟

آیا می‌شود رهبری حتی در جایگاه مرجعی شیعی، طی ده‌ها سال، کارهای خانه را با مفهوم خانه‌داری وظیفهٔ اصلی زن بدانند و هیچ‌کس هم برایش سؤال نشود، چنین تناقضی از چه روست؟! این حد از سکوت و پرسش‌گری نکردن حاصل چه عنصری در لایهٔ معرفتی است؟

«جمعیت و زن اجتماعی جدید»۱| تکلو: زن در جهان امروز «غریب» و «بی‌جهان» است/ زن اکسسوری جامعه نیست

در این یادداشت به مهم‌ترین اشتباه ادراکی در فهم معنای خانه‌داری، اشاره و علل و دلایل آن را واکاوی می‌کنم: مشکل اینجاست که به اشتباه واژهٔ خانه‌داری معادل کارهای داخل خانه پنداشته شده و به‌نظر می‌رسد علل چنین پنداشتی:

■ نزدیکی سنخ و جنس خانه‌داری به کارهای داخل خانه

اولاً قرابت فراوانِ ساحت مدیریت خانه با جنس کارهای داخل خانه است. این در حالی است که مدیریت فضای داخل خانه و مدیریت جسم و روح اعضای خانواده، نه‌تنها بی‌ارتباط با نهادهای خارج از خانواده و خانه نیست، بلکه با افزایش تخصصی‌شدن کارکردهای اجتماعی و سر برآوردن نهاد آموزش‌وپرورش و رسانه و ... ارتباط خانه‌داری با فضای بیرون از خانه نیز بسیار زیاد شده است. درهرصورت، قرابت کارهای داخل خانه با خانه‌داری به‌اشتباه موجب این‌همان‌پنداری خانه‌داری با کارهای داخل خانه شده است. بنابراین، در تمام این سال‌ها هرچه رهبری بر نقش بی‌بدیل و مهم و آینده‌ساز خانه‌داری تأکید می‌کرده‌اند، در فاهمهٔ عموم مردم همان کارهای داخل خانه، اعم از انواع و اقسام شست‌وشوها و پخت‌وپزها و دوخت‌ودوزها و گفت‌وگوها فهم می‌شده است.

■ پیشینهٔ تاریخی تحقق خانه‌داری در اجرای کارهای خانه

ثانیاً پیشینه تاریخی تحقق خانه‌داری، در طول تاریخ تاکنون لبریز از درهم‌آمیزی خانه‌داری با کارهای داخل خانه بوده است. یعنی همواره زنان به خانه‌داری خویش با اجرای کارهای داخل خانه، لباس تحقق می‌پوشانده‌اند و خانه‌داری در شمایل انجام کارهای داخل خانه صورت می‌گرفته است، بنابراین تصور ذهنی عموم مردم از واژهٔ خانه‌داری، صورت تاریخی تحقق‌یافته آن یعنی همان کارهای خانه است. درحالی‌که خانه‌داری یک مفهوم و نقش است و کارهای خانه مجموعهٔ متنوعی از کارهای اجرایی.

تقاطع این دو اتفاق، یعنی نزدیکی سنخ و جنس خانه‌داری به کارهای داخل خانه و پیشینهٔ تاریخی تحقق خانه‌داری در اجرای کارهای خانه‌کافی است تا روشن شود، چرا در فاهمهٔ عموم مردم ما اهمیت و تأکید بر خانه‌داری و ارزش آن تا کنون تأکید بر کارهای اجرایی خانه فهم می‌شده است و البته آن تقارب و تلازم هنوز هم در ادبیات همهٔ ما رایج است ونوعی شکافندگی در فهم لازم است تا آگاهانه بکوشیم معنای خانه‌داری و مدیریت خانه و اهل خانه را از انجام کارهای داخل خانه تفکیک کنیم.

■ سلطهٔ گفتمان شرق بر اذهان ایرانیان در فهم هویت زن و جایگاه او

اما با گذر از علت‌یابی در لایه‌های اولیه، به‌نظر می‌رسد باید دنبال دلیلی در لایه‌های عمیق‌تر معرفتی ایرانیان باشیم، دلیلی در گفتمان غالب بر اذهان، گفتمانی که البته تکبیر اقشار زنان، نشان از لرزیدن پایه‌هایش داد و آن سلطهٔ گفتمان شرق در فهم هویت زن و جایگاه اوست. آنچه باعث می‌شود عموم مردم از تضاد آشکار میان احکام فقهی دربارهٔ نسبت میان کار خانه و وظیفهٔ زن و بیانات رهبری در تأکید بر خانه‌داری پرسش نکنند، سلطهٔ ناپیدای فهم شرقی بر اذهان آنان است. مردمی که همچنان به خانه‌نشینی کلیشه‌ای زن مایل‌اند، اذهانشان به‌هیچ‌وجه چنین تناقضاتی را کشف نمی‌کند و خیلی راحت تصور ذهنی‌شان از مفهوم خانه‌داری سمت انجام کارهای داخل خانه به‌عنوان وظیفهٔ همیشگی زن متمایل می‌شود. صد البته انجام کارهای داخل خانه تا حد زیادی، لازمه‌اش در خانه بودن است؛ بنابراین است که هرچقدر رهبری می‌گویند خانه‌داری به معنای خانه‌نشینی نیست، شعاری غیرعملی فهم می‌شود و حتی پرسشی تولید نمی‌شود که چگونه زن می‌تواند خانه‌دار باشد؛ اما خانه‌نشین نباشد!

به‌نظر می‌رسد، تنها راهکار عبور از این موانع تاریخی و معرفتی در فهم مفهوم تخصصی خانه‌داری، اجرای تفکیک میان کارهای خانه و خانه‌داری توسط خود زنان است، البته با گذر از معبر تفاهم به‌گونه‌ای که انسجام خانواده پابرجا بماند. این راهکار، جدید و ابداع من نیست، فقط و فقط احیای راهکار اسلام است. در متون فقهی کار خانه به دوش زن نیست.

در این باره علامه فضل‌الله بحث مفصلی دارند که علت وجود چنین گزاره‌ای، توجه دادن خود زن و سایر اعضای خانواده به جایگاه مستقل زن و توجه دادن به سایر مسئولیت‌ها و توانایی‌های علمی و سیاسی و اجتماعی او افزون بر مسئولیت و نقش خانوادگی او است.

طبیعت زن پس از توجه به تفکیک کارهای خانه از خانه‌داری با انجام کارهای خانه بیگانه نمی‌شوند، اما این بار دیگر خانه‌داری معادل کارهای خانه فهم نمی‌شود. خانه‌داری، به معنای مدیریت خانه، نقش طبیعی و بی‌بدیل و آینده‌ساز زن است و انجام کارهای اجرایی خانه، لطف زن فهم می‌شود.

از دیگر ثمرات تفکیک کار خانگی از خانه‌داری، زدودن خستگی از روی دوش هویت زنان هم هست، آنان که به‌شدت درگیر دوراهی خانه و جامعه‌اند بخشی از سردرگمی‌شان به این علت است که خانه‌داری را اجرای کارهای خانه می‌پندارند و پر واضح است حجم بالای کارهای درون خانه، مجال هرگونه فعالیت جدی دیگری را از زن می‌رباید و برای او دوگانه می‌سازد. از همه مهم‌تر در چنین تفکیکی، معنای درست خانه‌داری، یعنی مدیریت خانه و اعضای خانه با عقل زنانه احیا می‌شود و زن از ساحت نیروی اجرایی صرف به ساحت فرماندهی ابدان و انفس اعضای خانواده منتقل می‌شود. به برکت چنین تفکیکی، تجربه زیسته‌ای برای زن رقم می‌خورد که درمی‌یابد خانه‌داری از افعال نَفس اوست و اجرای کارهای خانه فعلی بدنی است.

چنین تفکیکی برای این نیست که زنان در انجام کارهای خانه مشارکت نکنند، فقط برای اصلاح نگرش و بینش به نقش و جایگاه زن و مشغله بی‌بدیل خانه‌داری است.

حقیقتش را بخواهید به نظر من، ما امروزه خانه‌داران حرفه‌ای نداریم که اگر داشتیم اساساً این همه تأکید بر خانه‌داری هم نداشتیم. خانه‌داری به‌مثابه مشغلهٔ مدیریتی چندبُعدی و پیچیده اتفاقاً آن جایگاه و کارکرد فراموش‌شده زنان در خانه است که گاه‌گاه در میان کارهای اجرایی خانه مجال بروز پیدا می‌کند و به‌اشتباه وضعیتی منفعلانه فهم می‌شود. رنج بزرگ زمانهٔ مادر هم‌آمیزی‌های مفهومی و درهم‌آمیزی‌های نامتجانس ساحت اجرا و اندیشه است. چه در ماجرای خانه‌داری و خانه‌نشینی، چه در ماجرای مدیریت خانه و کار در خانه، چه در ماجرای مادری و تربیت فرزند و چه در ماجرای انسانیت و جنسیت و .... برای درمان این رنج بزرگ، شکافندگی‌های تبیین‌گرایانه لازم داریم، شجاعت‌هایی برای تفکیک مسائلی که درهم‌آمیخته شده‌اند و موانع شناختی برای ما ایجاد کرده‌اند. در ماجرای خانه‌داری و تأکیدات فراوان بر اهمیت خانه‌داری به این نتیجهٔ متقن می‌رسیم که:

خانه‌داری در بیانات رهبری هرگز مساوی انجام کارهای خانه نبوده است، هرازچند گاهی بستر و معبر تحقق مدیریت اجرای برخی کارها بوده است، اما این ماجرا کاملاً به اقتضائات زمان و مکان بستگی دارند نه به ماهیت خانه‌داری.

«آندومتریوز»؛ بیماری که زنان را نابارور می‌کند

سپهرغرب، گروه ریحانه‌آفرینش: آندومتریوز یکی از بیماری‌های شایع زنان است که دردهای شدید قاعدگی، دردهای مزمن لگنی و ناباروری ازجمله علائم و عوارض اصلی آن محسوب می‌شود.

جراح و متخصص زنان و زایمان و فلوشیپ لاپاراسکوپی پیشرفته، عضو تیم تخصصی کلینیک اندومتریوز مرکز درمان ناباروری ابن‌سینا درباره بیماری آندومتریوز گفت: آندومتریوز به رشد بافت جدار داخلی رحم «آندومتر»، در دیگر نقاط لگن گفته می‌شود. شیوع این بیماری حدود ۱۰ درصد برآورد می‌شود و می‌تواند بر اساس محل و شدت درگیری، طیف گسترده‌ای از علائم، از دردهای شدید و خونریزی‌های غیرعادی قاعدگی گرفته تا اختلالات

عاطفه گرگین در ادامه افزود: یکی از عوارض مهم این بیماری ناباروری است و حدود ۳۰ تا ۵۰ درصد مبتلایان به اندومتریوز با مشکلات باروری مواجه می‌شوند.

وی درباره درمان اندومتریوز توضیح داد: تصمیم‌گیری درباره نوع درمان به عوامل مختلفی از جمله محل و شدت بیماری و شرایط بیمار بستگی دارد، اما به‌طور کلی دو دسته درمان‌های دارویی و درمان‌های جراحی برای این بیماری انجام می‌شود. یادآوری این نکته ضروری است که انتخاب نوع درمان کاملاً به شرایط بیمار و میزان شدت و پیشرفت بیماری بستگی دارد.

این متخصص زنان درباره درمان‌های دارویی آندومتریوز بیان کرد: در قدم اول و در موارد خفیف بیماری، داروهای مسکن، مانند ایبوپروفن، مفنامیک اسید و دیکلوفناک برای تسکین درد تجویز می‌شود. در قدم بعدی، تجویز قرص‌های خوراکی ضدبارداری می‌تواند به کاهش درد و کنترل پیشرفت بیماری کمک کند.

گرگین در ادامه افزود: همچنین می‌توان از ترکیبات پروژسترونی یا ترکیبات هورمون آزادکننده گنادوتروپین (GnRH) برای سرکوب فعالیت تخمدان‌ها و کاهش درد و علائم بیماری استفاده کرد. علاوه بر این، می‌توان از آی. یو. دی هورمونی یا میرنا که هورمون پروژسترون را در لگن آزاد می‌کند، برای کنترل علائم و عوارض بیماری استفاده کنیم.

وی درباره درمان جراحی اندومتریوز گفت: در مواردی که لازم است جراحی برای برداشتن کیست و ضایعات آندومتریوز انجام شود، این جراحی حتماً باید به روش لاپاراسکوپی و توسط جراحانی که برای انجام جراحی آندومتریوز آموزش دیده‌اند، انجام شود. جراحانی که به‌طور تخصصی برای انجام جراحی لاپاراسکوپی آندومتریوز آموزش دیده و مهارت کسب کرده‌اند، می‌توانند طی یک جراحی تمام ضایعات عمقی آندومتریوز را بردارند.

این فلوشیپ لاپاراسکوپی پیشرفته در ادامه افزود: اگر جراحی لاپاراسکوپی آندومتریوز به‌طور ناقص انجام شود، یعنی تمام ضایعات برداشته نشود یا فقط به برداشتن کیست آندومتریوز اکتفا شود و ضایعات دیگر نقاط شناسایی و از بین برده نشوند، خطر عود بیماری افزایش می‌یابد و بیمار در آینده ناگزیر از انجام جراحی‌های مکرر خواهد بود.

گرگین درباره احتمال عود بیماری پس از جراحی بیان کرد: از آنجا که بیماری آندومتریوز زمینه ژنتیکی دارد و ژن‌های گوناگون در بروز آن نقش دارند، تا زمانی که تخمدان‌ها فعالیت دارن «تا زمان یائسگی» احتمال عود و پیشرفت این بیماری وجود دارد. اما اگر جراحی به‌طور کامل و دقیق و توسط جراحان مجرب آندومتریوز انجام شود، احتمال عود بیماری به‌طور چشمگیر کاهش پیدا می‌کند اما به صفر نمی‌رسد.

عضو تیم تخصصی کلینیک اندومتریوز مرکز درمان ناباروری ابن‌سینا در آخر تأکید کرد: بسیار مهم است که جراحی به‌طور کامل و توسط جراحان مجرب انجام شود و تمام ضایعات عمقی برداشته شود. در صورت انجام دقیق و کامل جراحی لاپاراسکوپی و انجام دقیق و منظم پیگیری‌های پس از عمل، احتمال عود بیماری به پنج درصد در سال می‌رسد. بنابراین، بیمار نیز پس از عمل باید در ویزیت‌های دوره‌ای فالوآپ یا پیگیری پس از عمل حاضر شود و دستورات دارویی پزشک را به دقت رعایت کند تا احتمال عود و پیشرفت بیماری کاهش یابد